

8-12-2019 Antonius van Padua 2^e zondag van de advent

Na elke nacht komt het weer. Zo zongen wij over het licht. De tweede adventskaars is gaan branden. Wij staan in de tijd: tussen licht en donker. De advent weet van het donker, maar focust op het licht. Een tijd van verwachting. Geen verwachting in het wilde weg, maar een verwachting, gericht op de komst van hem die Licht is voor de wereld.

God van licht, wij bidden om Uw aanwezigheid...

Lied om ontferming

Gebed

Eeuwige, door uw profeten roept u ons op de paden recht te maken en de weg te effenen voor de komst van Jezus, Messias. Zet ons op de weg van toeger naar U. Opdat wij waakzaam zijn en vruchten dragen die Uw rijk dichterbij brengen. Wij vragen U dat door Jezus, Uw zoon, onze Heer. Amen.

Jesaja 11:1-10 Matteus 3:1-12

Overweging

Wij hoorden de stem van iemand die roept in de woestijn: 'bereid de weg van de Heer, maak zijn paden recht'. De roeper, Johannes, draagt een kleed van kameelhaar en voedt zich met sprinkhanen en wilde honing. Er is geen bedrog in deze Jood die staat op een keerpunt tussen verleden en toekomst. Hij herinnert zich de woorden van de profeet Jesaja: 'rust je toe voor de komst van een telg die opschiet uit de stronk van Isai. Op hem rust de geest van de Heer, een geest van wijsheid en inzicht, een geest van gerechtigheid en trouw.' Dan gebeurt het ongelooflijke. Nijd en afgunst, concurrentie en machtswellust krijgen geen plaats meer. Wij gunnen elkaar het licht in de ogen, wij ontmoeten elkaar in solidariteit. Jesaja zegt het veel mooier: 'Bij het hol van een adder speelt de zuigeling, een kind graait met zijn hand naar het nest van een slang. Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil op heel mijn heilige berg.'

Zo spreekt de grote profeet Jesaja, zeven eeuwen voor Christus. En dan is daar Johannes de Doper die zegt: 'ik ben, evenals Jesaja, een voorloper van de Messias die dichtbij is. Ik bereid jullie voor. Er komt iemand die dit alles waar maakt. Hij zal jullie wakker schudden. Hij zal niet alleen dopen met water, zoals ik dat doe, maar met de heilige geest en met vuur.' Deze boodschap horen wij en wij bidden dat hij waar mag worden, hier in dit uur, zoals we straks zullen zingen in het tafelgebed: 'jaag dan uw geest af op onze wereld, overdonder met uw Adem de overweldiger, raap uw mensen op, dat ze elkaar verwachten en leven, Gij onze bevrijder.' Vandaag klinken de woorden van de woestijnbewoner Johannes overal in de wereld. Ik werd me daar twee weken geleden sterk van bewust. Het was toen de laatste

zondag van het kerkelijk jaar, de viering van Christus Koning. Op die zondagmorgen, veertien dagen geleden, mocht ik mee voorgaan in de eucharistie die gevierd werd in een wijk van Tanananarivo, de hoofdstad van Madagaskar. Het was de zondag vóór de eerste advent. De plek van de viering was een oud basketbalstadion. Groepen mensen zochten een plaats op de tribunes en op het speelveld van deze kerk. Er klonk ritmische muziek van slagwerk. Bij de opening van de dienst zaten er tien duizend mensen, vooral jong maar ook oud, kleurig gekleed, geel rood en groen, ook afhankelijk van de groep waartoe zij behoorden. Want al gaande bleek dat zich groepen losmaakten uit de menigte. Bijvoorbeeld om dansend het evangelieboek naar voren te brengen of om een bijzonder lied te zingen, of om brood en wijn naar het altaar te dragen.

Geen spoor in die stadion-kerk van armoede, van de armoede die je op iedere straathoek tegenkomt in deze hoofdstad van een van de armste landen op de wereld. De laatste zondag van het jaar leek op deze tweede zondag van de advent. Armen vierden hun visioen van vrede en vreugde. ‘Bij het hol van een adder speelt de zuigeling, een kind graait met zijn hand naar het nest van een slang. Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil op heel mijn heilige berg.’

10.000 mensen, meer dan twee uur lang bij elkaar. Een wonderlijk gebeuren van kleur en dans en muziek, van bidden en lezen uit de bijbel. Een moment van verheffing uit de armoede. Een moment waarop Christus als koning wordt gevierd, tegen alle koningen die de scepter zwaaien van verdrukking, verdeeldheid en uitbuiting. Dat alles, geïnspireerd door dezelfde lezingen die op die zondag ook hier klonken.

Ook op dit moment is dat zo. Daar, in Tanananarivo, klinkt vandaag in hun cultuur en op hun eigen wijze hetzelfde verhaal als hier. Hun leven en ons leven is aan de orde. Vandaag staat hun en ons leven in het licht van de advent. Wij mogen ons overgeven aan het Bijbelse visioen, hoe arm we ook zijn. Op deze zondag delen we in het visioen dat ons verlost van de armoede. We oefenen onze bevrijding door die bevrijding te vieren. Daar in Madagaskar is dat de bevrijding van bittere materiële armoede, van gebrek aan voedsel, werk en onderkomen. Hier bij ons is dat misschien de bevrijding uit de venijnige armoede die ons besluipt in zelfvoldaanheid, geestelijke slaperigheid en ongevoeligheid voor de heilige geest die in ons woont. Hoe onwaarschijnlijk ook, wij vieren de komst van het beloofde koninkrijk. Bereid de weg van de Heer, maak zijn paden recht. Als het donker wordt in de zaal, val niet in slaap, blijf kijken – het doek gaat open.

Voorbede

Dat wij onze oren niet dichtstoppen
Voor de stem die klinkt in de woestijn
En voor de stem die klinkt in ons hart.
Laat ons zingend bidden

Voor vrouwen en mannen
Die weinig kansen krijgen in hun leven,
Ver weg en dichtbij:
Dat zij tegen de keer in toch door durven gaan.
Laat ons zingend bidden.

Voor kinderen,
Voor de kleinen van deze wereld,
Die tegen hun lot opstaan,
Omdat ze in hun hart een stem horen
Die hun de kracht en het vertrouwen geeft
Om een nieuwe weg te banen.
Laat ons zingend bidden